

ВАЛЕРИ ИВАНОВ

СТРАННО

chitanka.info

Странно.

*Как странно животът се гърчи сред моите стаи
душевно*

*и с кикот съдбата се кълчи пред нощите с тебе
безхлебни...*

Отивам си, мила, не бой се —

почти сме си казали всичко...

А щом ме изгубиш — преброй се —

до себе си имаше „Нищо“!

Странно.

*Как в треска сърцето тупти и как тягостно
пантите скърцат.*

*Отлитнаха птици сами към топлия юг, някак
бързо...*

Разбирай — това е сълза,

в която искри обичта ми,

с която си тръгвам едва,

в която се стича денят ни.

Странно.

*Как нервно стеле се по мен с демонично кънтене
небеса.*

*Аз вече съм камък студен или просто — твоя жалка
метреса!*

*И не моля за къшей подслон в този дъжд —
истерично дълбок...*

Като пурпурен облачен стон,

ще потъна

в необята наоколо.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.